

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg bliver nødt til at påtale udtrykket »for pokker«.

Inge Fischer Møller (S):

Undskyld.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Dræbye fra det radikale venstre, om man i det radikale venstre finder det særlig hensigtsmæssigt, at der nu faktisk er tre forskellige former for loft i § 37. For det første er der det almindelige dagpengeloft. Nu kommer der et særligt § 37; stk. 4-loft. Det tredje loft er det særlige loft i overenskomst med sultecirkulæret. Finder man i det radikale venstre, at det er særlig hensigtsmæssigt at operere med tre forskellige former for satser i § 37?

Jeg vil gerne stille et spørgsmål. Det er for så vidt både til hr. Dræbye og til socialministeren. En af de ting, den borgerlige regering slog sig meget op på, specielt i de første 14 dage af regeringstiden, var, at man ville forenkle love og bestemmelser. Mener socialministeren, at bilstandsloven – bl.a. med § 37, stk. 4 – er blevet særlig meget forenklet? Jeg kan sige, at privat mener jeg, at den faktisk er blevet uhyre meget mere kompliceret, end den var i forvejen.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal til fru Inge Fischer Møller sige, at nødvendigheden i forbindelse med gennemførelsen af disse lovændringer først og fremmest er på regeringens side. Vi har stillet os selv det spørgsmål: er det forsvarligt, er det acceptabelt med de kompromiser, vi har indgået med regeringen, at støtte det? På samme måde som vi over for socialdemokratiske regeringer stillede os det samme spørgsmål: er det forsvarligt og acceptabelt at støtte de begrænsninger af bilstandsloven, som disse regeringer foreslog, hvad enten det har drejet sig om socialindkomst, eller det har været spørgsmålet om dagpengeloftet? Det har vi altså fundet her.

Fru Inger Fischer Møller og også hr. Agerschou siger: ja men hvis jeg nu siger, at det ikke får nogen virkninger, hvorfor skal vi så

overhovedet lave nogen ændringer? Jeg har ikke sagt, at der ikke er virkninger. Jeg har sagt, at det, der er tale om, er, at vi bringer niveauet for bilstandsydelsen efter 9 måneder ned på det niveau, som den er på i en række kommuner – og jeg tør ikke sige hvor mange – men ikke i alle kommuner. Så der vil selvfølgelig blive konsekvenser af denne ændring, det vil jeg ikke bestride, det kan ikke bestrides.

Det, som kan diskuteres – og hvor der ikke foreligger noget fornuftigt datagrundlag – er omfanget af denne ændring, hvor mange der vil blive ramt, hvor stor en besparelse der i realiteten er tale om. Der foreligger et socialministerielt skøn, som ikke svarer til den opfattelse, jeg har fået ved at prøve at spørge mig for om virkningerne af den ændring.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal vende tilbage til en mere grundig behandling af de radikales synspunkter i mit egentlige indlæg, men hr. Dræbyes bemærkninger her får mig til at stille ham et spørgsmål.

Hr. Dræbye siger: vi har i det radikale venstre spurgt os selv: er det forsvarligt at være med til at indføre en varighedsbegrænsning, er det acceptabelt at være med til at indføre en varighedsbegrænsning?

Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Dræbye ville komme op og fortælle os: acceptabelt for hvem? Acceptabelt i forhold til hvad? Forsvarligt for hvem? Forsvarligt i forhold til hvad? Al den almindelige politikersnak med »forsvarligt« og »acceptabelt« siger ingenting, det kan vi ikke bruge. Vi må have et helt præcist svar.

Det radikale venstre mener ikke, at det her motiverer nogen til noget som helst, men man har altså spurgt sig selv: er det her forsvarligt, er det her acceptabelt? Jeg kan forstå på det hele, at man har sagt: ja, det er det. Så må vi vide: forsvarligt for hvad, acceptabelt for hvem? Ellers er det ikke til at forstå.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):